

16. Den 2. Marts 1939 anmeldtes i *Landstinget* (L. Sp. 1057) følgende Forespørgsel til *Justitsministeren* af *Rytter, Bækgaard, Johs. Clausen, Hauch, Jepsen-Christensen, Stensballe* og *Villemoes*:

»I hvilke Tilfælde kan Politiet ifølge gældende Instruksler lade Telefonsamtaler aflytte uden Retskendelse, og med hvilken Hjemmel sker det?«

Fremme af Forespørgselen vedtoges $\frac{3}{3}$ (L. Sp. 1120).

Forespørgselen foretoges $\frac{3}{3}$ (L. Sp. 1344).

Om Baggrunden for Forespørgselen oplyste *Ordføreren for Forslagsstillerne* (Rytter), at »Nordschleswigsche Zeitung« havde offentliggjort en den 22. April 1938 af Ministeriet for offentlige Arbejder udfærdiget Instruks om, at Politiet i visse Tilfælde kunde lade Telefonsamtaler aflytte, at Taleren i den Anledning under 1. Behandling af Lovforslaget om Ændringer i Retsplejeloven havde spurgt Justitsministeren om Hjemmelen for denne Instruks, hvorpaa Ministeren havde svaret, at Spørgsmaalet formentlig vilde blive besvaret i Finansudvalget, idet Trafikministeren skulde have Samraad med dette om Sagen, og at Trafikministeren dér havde meddelt, at selve Apparatet sorterede under ham, men at Reglerne om, hvornaar Politiet kunde gribe ind, sorterede under Justitsministeren. Det var dette Spørgsmaal, man nu ønskede klaret. Forespørgerne var klar over, at Justitsministeren vil kunne lade Telefonsamtaler aflytte, naar vigtige Statsinteresser staa paa Spil — f. Eks. under Krig eller Oprør —, og at der maa kunne ske Telefonaflytning ifølge Retskendelse, i visse Tilfælde efterfølgende Retskendelse, men for saa vidt man gik herudover, ønskede de oplyst, med hvilken Hjemmel det sker.

I sit Svar gav *Justitsministeren* først en Redegørelse for Sagens *Forhistorie*. Ifølge Loven af 11. Maj 1897 og de private Telefonselskabers Koncessioner er Telefonfunktionærerne forpligtede til at hemmeligholde for alle uvedkommende baade selve Telefonsamtalerne og Navnene paa dem, der har ført Samtalerne. Formaalet med denne Tavshedspligt er at beskytte alle legitime Samtaler, men Tavshedspligten er ikke ubetinget, den maa i et vist Omfang vige for det offentlige Interesser. I 1914 blev der truffet en Aftale mellem Københavns Telefon Aktieselskab og Politidirektøren i København, hvorefter Oplysninger om, fra hvilket Nummer en bestemt Samtale havde været ført, kunde forlanges af Opdagelsespolitiet, hvorhos Aflytning af Telefonsamtaler kunde ske efter skriftlig Anmodning fra vedkommende overordnede Politimyndighed. I 1917 blev der endvidere truffet en mundt-